

посвятеиъ (както казуна Бусю, той е юще
ѿ Густиніана основанъ) а иначе *Діаватъ* на-
званъ, гдѣто и моцїте му лежатъ и память
та му съ обряднѣ службѣ на 20. день Іуліа
ся съвършава (тая е служба напечатана на
Гърчески въ Москополь 1740, а въ Бечъ
1824. годинѣ) 14). За Наума истинѣ е чи-
нѣмаи никаквы ясны и изрѣчны свидѣтел-
ства да е былъ и писатель: но както дума
Епископъ Константинъ, кое то щемъ видя
по подыря, чи е сирѣчь той самъ дерзилъ
дася залови за такова тешко дѣло, да пре-
возда и да толкува Еваггелските чтеніята,
кое то му е Наумъ, старецъ благоговѣенъ и
высокопочитаемъ, наложилъ; то право мо-
жемъ да мыслимъ чи оня, който другите да
списувать книги ревностно наговаря и под-
буждава, ни самичакъ ние сѣдѣлъ да спава
и да унивава. — Такива примѣри имамы
у Ішанна Ексарха, с. Савва Архіепископъ
Сърбски (далъ Богу душѣ 1237) и у Доме-
тіана монахъ хлендарскій (ѿ 1263 до 1264);
сичкыте тыя побуждавали сѣ и наговаряли
други, да списувать и преписуватьжъ книги,
а сичкыте наедно и сами сѣ были ревностни
и неуморни писатели. — С. Аггеларъ, принудилъ ся (въ л. х.
885) да остави Моравіѣ и Паноніѣ, пакъ